

عن علي بن الحسين عليه السلام قال:

﴿لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي طَلَبِ الْعِلْمِ لَطَبَوْهُ وَلَوْ بِسَفْكِ الْمُهْجِ وَخَوْضِ اللَّجَجِ﴾

الكافي، جلد ۱، صفحه ۳۵

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی،
وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

اقسام نعت در زبان عرب

شناسنامه مطلب	
e-n-54	کد مطلب
نحو/نعت	موضوع
	موضوع مرتبط
علمی/ادبیات عرب/نحو/تحقیقی پژوهشی/البهجة المرضیة/تبیین	رده
نعت، نعت تأکیدی، نعت تاسیسی، نعت توطئه	برچسب
	توضیحات

پایگاه ترکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی نمو

nomov.ir

همان‌طور که می‌دانید یکی از توابعی که در زبان عربی کاربرد فراوانی دارد، نعت می‌باشد. نعت به سه صورت در کلام عرب مورد استفاده قرار می‌گیرد، که عبارت‌اند از:

۱. نعت تأسیسی: و آن نعتی است که دلالت بر معنایی می‌کند که آن معنا بدون وجود آن نعت از کلام فهمیده نمی‌شود. مانند «راقنی الخطیب الشاعر». محل شاهد کلمه‌ی «الشاعر» است که افاده معنای جدیدی در کلام می‌کند.

۲. نعت تأکیدی: و آن نعتی است که دلالت بر معنایی می‌کند که بدون آن نیز از کلام فهمیده می‌شود. مانند: «تخیرت من الأطباء النطاسی البارع». محل شاهد کلمه «البارع» (ماهر) می‌باشد که معنای آن از «النطاسی» (دانشمند طبیب) نیز فهمیده می‌شود.

۳. نعت توطئه: آن نعتی است جامد که مقصود بذاته نیست و در حقیقت مقصود نعت مشتقی است که بعد از آن آمده. مانند: «استعنت بأخٍ مخلص». محل شاهد در کلمه «أخ» دوم است که نعت توطئه بوده و مشتقی (مخلص) که بعد از آن آمده مقصود اصلی در کلام می‌باشد.^۱

اشکالی که به مثال مورد سومی می‌شود این است که أخ دوم نیازی نیست تا برای مخلص بسترسازی کند مخلص به‌طور مستقیم می‌تواند برای بأخ صفت واقع شود و مثال درست برای مورد سومی:

استعنت بأخٍ بشرٍ سوئٍ هست که در اینجا بشر برای بسترسازی نعت با سوئ و خودش مقصود به ذات نیست و سوئ نمی‌تواند مستقیماً نعت برای أخ واقع شود.